

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان راه حل مدار کوتاه مدت گروهی بر خودکارآمدی و کیفیت زندگی زنان مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی بالینی، دوره 10، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

دلارام جمعیان - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

فریده حسین ثابت - استادیار، گروه روانشناسی بالینی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

عبدالله معتمدی - دانشیار، گروه روانشناسی بالینی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: بیماری مولتیپل اسکلروزیس بیماری مزمن و خودایمنی است که با نشانگان فراوان و عوارض جسمی و روانی متعدد، میزان رضایت مبتلایان را نسبت به زندگیشان کاهش می‌دهد. هدف از پژوهش حاضر تعیین اثربخشی درمان راه حل مدار کوتاه مدت بر خودکارآمدی و کیفیت زندگی بیماران زن مبتلا به ام.اس شهر تهران بود. روش: طرح پژوهش حاضر نیمه آزمایشی از نوع پیش‌آزمون - پس‌آزمون با گروه کنترل با دوره‌ی پیگیری دو ماهه بود. جامعه پژوهش کلیه بیماران زن مبتلا به ام.اس بودند که در سال 1394 به انجمن ام.اس شهر تهران مراجعه کردند. ابتدا به صورت در دسترس 64 نفر از بیماران زن پرسشنامه‌های خودکارآمدی و کیفیت زندگی مربوط به بیماری ام.اس را تکمیل کردند. از میان کسانی که نمره خودکارآمدی کمتری را کسب کرده بودند، 22 نفر به صورت تصادفی انتخاب و در دو گروه (11 نفر گروه آزمایش و 11 نفر گروه کنترل) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته‌ها: نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیره نشان داد که گروه درمانی راه حل مدار کوتاه مدت بر افزایش خودکارآمدی و کیفیت زندگی بیماران اثرگذار است. نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها در پیگیری دو ماهه نیز، تنها نشان از کارآمدی این درمان در متغیر خودکارآمدی داشت. نتیجه گیری: از درمان راه حل مدار کوتاه مدت به علت تاکید بر نقش خودگویی‌ها و انتقال تجارب موفقیت آمیز گذشته به زمان حال، می‌توان برای افزایش خودکارآمدی و بهبودی کیفیت زندگی زنان مبتلا به بیماری ام.اس استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

درمان راه حل مدار کوتاه مدت، خودکارآمدی، کیفیت زندگی، مولتیپل اسکلروزیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1008184>

